

การพัฒนาผลิตภัณฑ์ดอกกล้วยไม้ป่าไทยจากโสนหางไก่ : กรณีศึกษา
อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

Development of Wild Orchid Product from Joint-Vetch: A Case Study of
Phra Nakhon Si Ayutthaya province

ปิยะธิดา สีหะวัฒนกุล¹ สุกัญญา จันทกุล² อารยะ ไทยเที่ยง³ สุชีรา ผ่องใส⁴
นิอร ดาวเจริญพร^{5*} รุ่งฤทธิ์ รำพึงจิต⁶ และ อนุสรณ์ ใจทน⁷

1,2,3,4,5,6,7 อาจารย์ สาขาวิชาการบริหารธุรกิจกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
กรุงเทพฯ 10300

บทคัดย่อ

การพัฒนาผลิตภัณฑ์ดอกกล้วยไม้ป่าไทยจากโสนหางไก่ โดยออกแบบดอกกล้วยไม้เดียนแบบบรรณาธิ
จำนวน 5 ชนิด และพัฒนาผลิตภัณฑ์ต้นแบบดอกกล้วยไม้ป่าจากโสนหางไก่ จำนวน 5 ชนิด ศึกษาวิธีการย้อมโสนหาง
ไก่ รูปแบบขั้นตอนการประดิษฐ์ดอกกล้วยไม้ป่าไทยจากโสนหางไก่ คัดเลือกดอกกล้วยไม้ป่าไทย พิจารณาความ
เหมาะสม ลักษณะ รูปทรง ส่วนประกอบดอก จากผู้เชี่ยวชาญ พัฒนาผลิตภัณฑ์ดอกกล้วยไม้ป่าจากโสนหางไก่ และ⁷
ดำเนินการถ่ายทอดเทคโนโลยีเป็นกลุ่มแม่บ้าน/ชุมชน ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เก็บข้อมูลความพึงพอใจของกลุ่ม⁷
ผู้ผลิตดอกไม้จากโสนหางไก่ จำนวน 60 คน

ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.73 เมื่อพิจารณารายด้าน⁷
พบว่า ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกมีระดับความพึงพอใจมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.74 รองลงมา คือ ด้านการนำ⁷
ความรู้ไปใช้ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.73 ด้านผลิตภัณฑ์ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.71 ด้านวิทยากร ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.68 และ⁷
ด้านความรู้ความเข้าใจมีความพึงพอใจระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35

Abstract

The purposes of this research were to make artificial wild orchids from joint-vetch to imitate the natural one. Researchers studied joint-vetch dyeing, Thai wild orchids forming from joint-vetch, Thai wild orchids selecting by considering appropriate appearance, shape and composition and five experts gave the opinions on the chosen researched orchids. The development of wild orchid product from joint-vetch was transferred to housewife's group in Phra Nakhon Si Ayutthaya province. The satisfaction of the research product was investigated from 60 target groups.

The overall satisfaction of the participants after attending the training course was at the high level (4.73). Other aspects were found that the average mean (4.74) of the facility was at the highest level. The average mean (4.73) of the knowledge application was at the highest level. The average mean (4.71) of the product was at the highest level. The average mean (4.68) of the instructor was at the highest level. The average mean (4.35) of the understanding was at the high level.

คำสำคัญ : ดอกกล้วยไม้ป่าไทย โสนหางไก่

Keywords : Wild Orchid , Joint-Vetch

* ผู้นิพนธ์ประสานงานไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ pivatida.s@rmutp.ac.th โทร. 08 6897 4366

1. บทนำ

ประเทศไทยมีกล่าวไว้มายุ่งในปัจจุบันมาตั้งแต่ปี 1,000 ชนิด ทั้งประเภทที่พบรอยบนดินไม้ บนพื้นผิวของภูเขาและบนพื้นดิน ปัจจุบันได้ว่าสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติของประเทศไทยอ่อนไหวมาก เนื่องจากภาระของกล่าวไม้เป็นอย่างมาก ในอดีตชาวชนบทของไทย โดยเฉพาะในแหล่งที่เคยมีกล่าวไม้ป่าอดมสมบูรณ์ ได้นำกล้ามไม้ป่ามาปลูกเลี้ยงโดยเลียนแบบธรรมชาติ โดยนำกล้ามไม้มาปลูกไว้กับดินไม้ที่ขึ้นอยู่ใกล้ๆ บ้านเรือน ส่วนกล่าวไม้ที่มีถิ่นกำเนิดในป่าของประเทศไทยจะนิยมและยกย่องเฉพาะพันธุ์ ที่หายากและมีราคาแพง ต่อมาได้มีการนำเอาความรู้ในเรื่องกล่าวไม้และแนวความคิดในการพัฒนาวงการ กล่าวไม้ออกเผยแพร่ทั่วทางโทรศัพท์และวิทยุ และมีการผลิตเอกสารสิ่งพิมพ์เผยแพร่ ทำให้วางการกล่าวไม้ของประเทศไทย ขยายตัวออกไปอย่างกว้างขวางจนกระทั่งมีการจัดตั้งสมาคมและสมอสารเกี่ยวกับกล่าวไม้ขึ้นในภาคและจังหวัดต่างๆ

กล่าวไม้ป่ามีลักษณะเฉพาะตัว ทั้งในด้านสี ความมันวาวของกลีบดอก ทรงดอก และที่สำคัญคือ กลิ่นที่มีความหอมละมุน ที่สำคัญมีลักษณะการบานทันมาก บางพันธุ์ออกบานนานเป็นเดือน เช่น เอื้องผึ้ง บางพันธุ์ออกดอกตลอดทั้งปี เช่น เขากวางอ่อน จึงเป็นที่ต้องการของตลาดในและต่างประเทศอย่างมาก ปัญหาที่ประสบในปัจจุบันคือ ความเสียงต่อการสูญพันธุ์หลาย ๆ ศักดิ์ โดยเฉพาะ พืชมุ่ย ยังเนื่องมาจากการลักลอบขโมยกล่าวไม้จากป่าธรรมชาติ แม้จะมีกฎหมายออกมาบังคับใช้ และมีท่วงการจับกุมผู้ลักลอบโจรกรรมกล่าวไม้ออกจากป่าค่อนข้างบ่อย และหาดูได้ยาก บางชนิดถึงกับสูญพันธุ์ไปจากธรรมชาติแล้ว (เศรษฐมันตร์ , 2554)

สนใจมากในห้องที่ของจังหวัดปราจีนบุรี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และจังหวัดใกล้เคียง ซึ่งเป็นที่รับรุ่ม มีน้ำท่วมขัง (ยุพยงษ์ , 2542) ในประเทศไทยมีหลายพันธุ์ คือโสนหิน โสนคงคอก โสนหางไก่ใหญ่ โสนหางไก่เล็ก เนื้อไม้ของโสนใช้ประโยชน์ในด้านอุตสาหกรรมเบ้าของภาครถ ไม้โสนใช้ทำเป็นของเล่นเด็กตั้งแต่โบราณ เยื่อไม้ของต้นโสน เป็นไม้เนื้อบาง เบา เหนียว สามารถนำมาประดิษฐ์เป็นดอกไม้ได้อย่างประณีตและงดงาม การใช้ไม้โสนมาประดิษฐ์เป็นดอกไม้บานนี้มีสีบทอดมาตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา ปัจจุบันชาวอยุธยาใช้เนื้อไม้จากต้นโสนนินดมลำต้นใหญ่ประดิษฐ์เป็นดอกไม้หลายรูปแบบ เช่น ดอกมะลิ ดอกกุหลาบ ดอกจำปา เป็นต้น เป็นรายได้เสริมกับชาวบ้านในท้องถิ่น (สลิล และ เพชร , 2553) นอกจากนี้ ดอกไม้ประดิษฐ์จากลำต้นโสนหางไก่เป็นหัตถกรรมพื้นบ้านของชาวบ้านในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาเป็นเวลาช้านาน โดยได้รับการถ่ายทอดภูมิปัญญาจากรุ่นหนึ่งสู่รุ่นหนึ่ง และมีมีการประดิษฐ์เป็นเอกลักษณ์เฉพาะของชาวอยุธยา ต่อมาการผลิตขยายวงกว้างออกไปสู่ชุมชนและห้องถิ่น ทำให้เกิดการรวมตัวของกลุ่มผู้ประดิษฐ์ มีการขยายตลาดจนสามารถสร้างรายได้ให้กับชาวบ้านจนประกอบเป็นอาชีพหลัก แต่ละปีสร้างรายได้ให้กับชุมชนหลายล้านบาท (สุวิทย์ และคณะ, 2549) มูลค่าการส่งออกของตลาดทั้งในและต่างประเทศแต่ละปีสูงขึ้น และยังคงต้องการผลิตภัณฑ์ที่มีลักษณะหลากหลายทางด้านรูปแบบ สีสัน ลักษณะของการประดิษฐ์ที่เลียนแบบดอกไม้ หากขอกองไทย

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำเสนอหัวข้อพัฒนาและประดิษฐ์เป็นผลิตภัณฑ์ดอกกล่าวไม้ป่าไทย ในเชิงการอนุรักษ์และเผยแพร่รักษาไม้ป่าไทย เป็นการส่งเสริมการเกษตรสร้างรายได้ให้กับเกษตรกรโดยผ่านทางกลุ่มแม่บ้านซึ่ง เป็นองค์กรหลักของสถาบันเกษตรกร ตามหลักการส่งเสริมการเกษตรของไทยอีกทางหนึ่ง (บุญธรรม , 2540) และเป็นการพัฒนาเพื่อยกระดับผลิตภัณฑ์หัตถกรรม พัฒนาคุณค่าและมูลค่าของภูมิปัญญาห้องถิ่น ซึ่งเป็นองค์ความรู้ของชุมชนที่สืบทอดกันมาช้านาน นอกจากนี้การพัฒนาโดยระบบด้วยผลิตภัณฑ์หัตถกรรมยังเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 -2559) ในการพัฒนาสินค้าเชิงสร้างสรรค์ ประยุกต์ใช้วัฒนธรรม ห้องถิ่นพัฒนาสินค้าสร้างสรรค์ด้วยนวัตกรรมและองค์ความรู้สมัยใหม่ และพัฒนาบุคลากรให้สามารถตอบสนองความต้องการของภาคการผลิต สามารถเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

1.1 วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ดอกลั่ยไม้ป่าไทยจากโสนหางไก่
2. เพื่อถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยีการพัฒนาดอกลั่ยไม้ป่าไทยจากโสนหางไก่

ในเขต อ.พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา

2. วิธีการศึกษา

2.1 ประชากรและกลุ่มเป้าหมาย

กำหนดกลุ่มเป้าหมายในการถ่ายเทคโนโลยีผลิตภัณฑ์ดอกลั่ยไม้ป่าไทยจากโสนหางไก่เป็นกลุ่มแม่บ้าน ชุมชน ผู้ประกอบการงานศิลปะประดิษฐ์และบุคคลทั่วไปที่สนใจ จำนวน 60 คน ประกอบด้วย

1. ชุมชนโสนหางไก่ อ.พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา จำนวน 25 คน
2. กลุ่มประชาชนทั่ว / นักศึกษา / ผู้ประกอบการ จำนวน 35 คน

2.2 ทดลองทำผลิตภัณฑ์ต้นแบบและจัดแสดงผลงาน

ออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ต้นแบบ โดยแยกเป็น 2 ประเภท คือ ดอกลั่ยไม้เลียนแบบธรรมชาติ จำนวน 5 ชนิด และผลิตภัณฑ์ดอกลั่ยไม้ป่าจากโสนหางไก่ จำนวน 5 ชิ้นงาน โดยแสดงการจัดแสดงผลงาน ผลิตภัณฑ์ต้นแบบและดำเนินการถ่ายทอดเทคโนโลยีให้กับกลุ่มตัวอย่าง และให้ผู้ที่สนใจเข้ารับการฝึกอบรมได้คัดเลือก ผลิตภัณฑ์ที่สนใจ โดยมีกระบวนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ดังนี้

1. คัดเลือกดอกลั่ยไม้ป่าไทย พิจารณาความเหมาะสม ลักษณะ รูปทรง ส่วนประกอบดอก ที่มีความเหมาะสมในการนำมาประดิษฐ์เป็นดอกลั่ยไม้ป่าไทยจากโสนหางไก่ จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน จากผล การคัดเลือกดอกลั่ยไม้ที่เหมาะสมในการนำไปประดิษฐ์ด้วยโสนหางไก่ จำนวน 5 ชนิด ได้แก่ ดอกเอื้องมัจฉาน ดอกช้างไอyre เด ก朵 กอ เอื้องแซะหม่น ดอกเอื้องสายน้ำครั่ง และดอกเหลืองจันทบูร

2. ประดิษฐ์ดอกลั่ยไม้ป่าไทยจากโสนหางไก่แล้ว คงผู้วิจัยได้ออกแบบและพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ดอกลั่ยไม้ป่าไทย 5 ชนิด ได้แก่ กลั่ยไม้ป่าไทยในกล่องสวย เครื่องประดับกลั่ยไม้ป่าไทยช่อใบเกcko กลั่ยไม้ป่าไทย

2.3 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วยหลักสูตรการฝึกอบรม และแบบประเมินหลักสูตรและกระบวนการฝึกอบรม

1. หลักสูตรการฝึกอบรม ดำเนินการดังนี้

1) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งข้อมูลจากการต่างๆ ที่เกี่ยวกับการประดิษฐ์วัสดุท้องถิ่น และถ่ายเทคโนโลยี การพัฒนาผลิตภัณฑ์ดอกลั่ยไม้ป่าจากโสนหางไก่ 2 หลักสูตร ดังนี้
รายละเอียดต่อไปนี้

หลักสูตรที่ 1 ดอกลั่ยไม้ป่าไทย

หลักสูตรที่ 2 ผลิตภัณฑ์ดอกลั่ยไม้ป่าไทย

2) กำหนดหลักสูตรฝึกอบรม โดยพิจารณาจากการศึกษาข้อมูลจากโครงการวิจัย

ในส่วนแรกรวมทั้งความเหมาะสมในเรื่องของ กลุ่มเป้าหมาย ระยะเวลา สถานที่ฝึกอบรมและงบประมาณที่ได้รับจาก โครงการวิจัย ซึ่งเมื่อพิจารณาแล้วได้กำหนดหลักสูตร แบ่งออกเป็น 3 ส่วนประกอบด้วยกัน

ส่วนที่ 1 การออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ เป็นการฝึกอบรมภาคทฤษฎี โดย เนื้อหาสาระ ประกอบด้วย ความรู้เกี่ยวกับดอกไม้ประดิษฐ์ และการประดิษฐ์ดอกลั่ยไม้จากโสนหางไก่ เช่น การย้อมสี การตัด กลีบ เข้าดูกและประกอบดอก

ส่วนที่ 2 การประดิษฐ์ออกแบบล้ายไม้ป่า

ส่วนที่ 3 การออกแบบและประดิษฐ์ผลิตภัณฑ์ออกแบบล้ายไม้ป่าไทย

สำหรับส่วนที่ 2-3 เป็นการฝึกอบรมภาคปฏิบัติ โดยเน้นการฝึกอบรมทักษะ ด้าน การประดิษฐ์ ออกแบบล้ายไม้ป่าและการออกแบบและประดิษฐ์ผลิตภัณฑ์ออกแบบล้ายไม้ป่าไทย ตกแต่งผลิตภัณฑ์ให้สวยงามตามความต้องการของผู้บริโภค สนองความต้องการของตลาด แนวทางการเพิ่มมูลค่าของวัสดุท้องถิ่น

3) กำหนดกิจกรรมการฝึกอบรม พิจารณาจากวัตถุประสงค์ของการวิจัยโดยกำหนดเทคนิคการฝึกอบรมรวม 3 แบบ คือ การบรรยาย การสาธิต และการปฏิบัติ สื่อที่ใช้ประกอบการฝึกอบรม ได้แก่ เอกสารประกอบการอบรม ตัวอย่างขั้นตอนการประดิษฐ์ ตัวอย่างของจริงตามรายการผลิตภัณฑ์และตัวอย่างวัสดุที่ใช้ในการตกแต่งผลิตภัณฑ์

แบบสอบถามความพึงพอใจการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ

แบบสอบถามความพึงพอใจการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ เป็นแบบประเมินที่ผู้ดำเนินโครงการสร้างขึ้นตามเกณฑ์การประเมิน แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้เข้ารับการฝึกอบรม

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจต่อการจัดโครงการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ

ดำเนินการถ่ายทอดเทคโนโลยี

การดำเนินการถ่ายทอดเทคโนโลยี คณะผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มเป้าหมายในการถ่ายทอดเทคโนโลยีผลิตภัณฑ์ออกแบบล้ายไม้ป่าไทยจากสนใจไป เป็นกลุ่มแม่บ้าน ชุมชน ผู้ประกอบการงานศิลปะประดิษฐ์และบุคคลทั่วไปที่สนใจจำนวน 60 คน ประกอบด้วย โดยมีกระบวนการตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1) ประชุมคณะกรรมการ ผู้ดำเนินงานและผู้เกี่ยวข้อง เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์และขั้นตอนการฝึกอบรมและการประเมินผล

2) กระบวนการฝึกอบรม โดยมีขั้นตอนดังนี้

2.1) ชี้แจงให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเข้าใจถึงวัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย ขั้นตอนกิจกรรมการฝึกอบรม การวัดและประเมินผล

2.2) ทำการฝึกอบรมโดยใช้วิธีการบรรยาย การสาธิต และการปฏิบัติภายใต้การดูแลแนะนำของวิทยากร โดยวิทยากร 1 คน มีหน้าที่ถูกลง ผู้เข้ารับการฝึกอบรม จำนวน 5-6 คน

3) ประเมินผล โดยผู้เข้ารับการฝึกอบรมทุกคน โดยให้ทำแบบสอบถามความพึงพอใจ การฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการหลังจากเสร็จสิ้นการฝึกอบรม

2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูล จากแบบประเมินหลักสูตรและกระบวนการฝึกอบรม โดยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

แบบสอบถามความพึงพอใจการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ เป็นแบบประเมินที่ผู้ดำเนินโครงการสร้างขึ้นตามเกณฑ์การประเมิน แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

1) ข้อมูลทั่วไปของผู้เข้ารับการฝึกอบรม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าร้อยละ

2) ความพึงพอใจต่อการจัดโครงการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ วิเคราะห์โดยใช้สถิติ ค่าความถี่ และนำเสนอในรูปแบบการบรรยาย

3. ผลการศึกษาและอภิปรายผล

การพัฒนาผลิตภัณฑ์ดอกกลั่วยไม้ป่าไทยจากโสโนหางไก่เลียนแบบธรรมชาติ โดยพิจารณาความเหมาะสม ลักษณะ รูปทรง ส่วนประกอบดอก ที่มีความเหมาะสมในการนำมาประดิษฐ์เป็นดอกกลั่วยไม้ป่าไทยจากโสโนหางไก่ จำนวน 5 ชนิด ได้แก่ ดอกเอื้องมัจฉาน ดอกช้างไอยเรศ ดอกเอื้องแซะหม่น ดอกเอื้องสายน้ำครั้ง และดอกเหลือ จันทบูร และออกแบบพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์จากดอกกลั่วยไม้ป่าไทย จำนวน 5 ชิ้นงาน ได้แก่ กลั่วยไม้ป่าไทยในกล่อง สวยงามเครื่องประดับกลั่วยไม้ป่าไทย ช่อโบนเก็ลกลั่วยไม้ป่าไทย กลั่วยไม้ป่าไทยหอมในสวนแก้ว และช่อตอกแต่งสวยงาม กลั่วยไม้ป่าไทย กระบวนการย้อมสีโดยใช้สีข้อมดอกไม้ประดิษฐ์โดยเลียนแบบสีธรรมชาติและส่วนประกอบต่างๆ ของ ดอกกลั่วยไม้ กระบวนการประดิษฐ์และการประกอบต้องใช้ความประณีต เนื่องจากเปลือกโสโนหางไก่ที่นำมารัดแบบ กอบกอกมีความเปราะบางและแตกหักง่ายเมื่อกอบกอกแห้ง อีกทั้งการเคลือบกอบกอกเพื่อสร้างความคงทนยืดอายุ การใช้งานซึ่งเป็นเทคนิคที่นักวิจัยได้ค้นพบ

การถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยีการพัฒนาดอกกลั่วยไม้ป่าไทยจากโสโนหางไก่ ในเขตอำเภอ พระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จากการสำรวจความพึงพอใจบัว

ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 73.33 เพศชาย คิดเป็นร้อยละ 26.76 อายุ 41-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.33 , 21 – 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 26.66 , 31 – 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 21.66, 50 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 10.00 และ ต่ำกว่า 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 8.33 อาชีพเกษตรกร คิดเป็นร้อยละ 33.33 , อาชีพอิสระ / ค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 20.00 , ข้าราชการ และนักศึกษา / นักเรียน คิดเป็นร้อยละ 16.66 , เอกชน / รัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 13.33 ตามลำดับ

ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.73 เมื่อพิจารณาราย ด้าน พบว่า ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกที่ดี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.74 รองลงมา คือ ด้านการนำ ความรู้ไปใช้ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.73 ด้านผลิตภัณฑ์ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.71 ด้านวิทยากร ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.68 และด้าน ความรู้ความเข้าใจมีความพึงพอใจระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35

จากการดำเนินการถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่กลุ่มเป้าหมาย เพื่อต่อยอดองค์ความรู้ ในการเพิ่มผลผลิตหรือมูลค่า ให้กับพืชท้องถิ่น สร้างรายได้และอาชีพ อีกทั้งเป็นการอนุรักษ์เผยแพร่กลั่วยไม้ป่าไทยที่หายาก บางพันธุ์ใกล้จะสูญ พันธุ์ให้เป็นที่รู้จักและคงอยู่ต่อไป หลังจากการถ่ายทอดเทคโนโลยี ได้ประเมินความพึงพอใจการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ พบว่า องค์ความรู้ ผลิตภัณฑ์ที่ได้ทำการศึกษาวิจัย ได้รับความสนใจ และได้รับการตอบรับจากกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งประกอบด้วย กลุ่มแม่บ้าน วิสาหกิจชุมชน จ.พระนครศรีอยุธยา ที่ประกอบอาชีพดอกไม้ประดิษฐ์จากโสโนหางไก่ , เกษตรกรประจำท้องถิ่น , ครูอาจารย์ , นักเรียนหรือนักศึกษา และประชาชนทั่วไป ได้ประเมินความพึงพอใจในการ ฝึกอบรมอยู่ในระดับดีมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการวิจัยสามารถนำไปต่อยอดในเชิงพาณิชย์ และ ด้านการเรียนการสอน เป็นผลิตภัณฑ์ที่น่าวัสดุท้องถิ่นมาใช้ให้เกิดประโยชน์เพิ่มมูลค่า อีกทั้งเป็นผลิตภัณฑ์ที่แปลง ใหม่ สร้างสรรค์ด้วยความประณีต สอดรับกับแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ สอดคล้องกับ สุวิทย์ เทียรทอง และคณะ, 2548 ได้กล่าวว่า การพัฒนารูปแบบของการประดิษฐ์ดอกโสโนหางไก่ได้เปลี่ยนไปจากเดิม สีที่ใช้ย้อมดอกไม้ประดิษฐ์ จากโสโนหางไก่เดิมนั้นมีสีสุดฉาดไม่สวยงามและไม่เป็นธรรมชาติ จึงไม่เป็นที่ดึงดูดเหมือนกับดอกไม้ประดิษฐ์ชนิดอื่น ต่อมาก็ได้พัฒนาการ ย้อมดอกไม้ประดิษฐ์ให้มีความสวยงามมากขึ้น อีกทั้งในปัจจุบันกระแสความนิยมผลิตภัณฑ์จาก ธรรมชาติเพิ่มขึ้น อีกทั้งต่างประเทศยังต้องการดอกไม้ประดิษฐ์ที่ย้อมสีธรรมชาติมากกว่าสีสังเคราะห์ในการพัฒนา ปรับปรุงวัสดุที่นำไปผลิตสินค้าและผลิตภัณฑ์ของการผลิตดอกไม้จากโสโนหางไก่นั้น ได้มุ่งเน้นที่จะนำวัสดุที่มีในท้องถิ่น เพื่อลดต้นทุนการผลิตสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนเป็นการพัฒนาท้องถิ่นแบบยั่งยืน โดยการนำความรู้และวิธีการ ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมาใช้ให้เกิดประโยชน์ ประเทศไทยมีความหลากหลายทางพันธุกรรมพืชซึ่งเป็นแหล่ง ของวัฒนธรรมที่จะมาใช้ได้อย่างมากมาย ซึ่งในแต่ละท้องถิ่นยังมีพืชสมุนไพร ที่สามารถนำไปใช้ประดิษฐ์ดอกไม้ประดิษฐ์ ผ้าย้อมสี เครื่องจักสานและหัตถกรรมในลักษณะอื่นได้อีก

4. สรุป

การพัฒนาผลิตภัณฑ์ดอกกล้วยไม้ป่าไทยจากโสนทางไก่ เป็นการประยุกต์นำองค์ความรู้ทางคณะกรรมการศาสตร์ ด้านงานศิลปะประดิษฐ์ผสมผสานกับใช้วัสดุธรรมชาติที่มีอยู่ในห้องถิน สร้างรายได้เพิ่มข่องทางการขาย เป็นการต่อ ยอดพัฒนาผลิตภัณฑ์ดอกไม้ประดิษฐ์ให้มีรูปแบบที่หลากหลาย อีกทั้งเป็นการอนุรักษ์สืบทอด จำลองดอกกล้วยไม้ป่า ไทยที่หาดูได้ยากในปัจจุบัน หรือใกล้จะสูญพันธุ์ ให้ผู้บริโภคได้รู้จัก ตามแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ในการดำเนินการ วิจัยได้ถ่ายทอดเทคโนโลยีองค์ความรู้ให้แก่ชุมชน กลุ่มแม่บ้าน นักศึกษา และผู้ที่สนใจได้รับความรู้ทางด้านการ ประดิษฐ์ดอกกล้วยไม้ป่าไทย และสร้างผลิตภัณฑ์จากดอกกล้วยไม้ป่าไทย ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างมากในการนำไปใช้ได้ จริงในชีวิตประจำวัน

5. กิตติกรรมประกาศ

คณะผู้วิจัยขอขอบคุณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่ให้การสนับสนุนการวิจัย

6. เอกสารอ้างอิง

- บุญธรรม จิตต์อนันต์. 2540. ส่งเสริมการเกษตร. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ :
- ยุพยงษ์ สุทธิธรรม. 2542. การทำดอกไม้จากต้นโสน. กรุงเทพมหานคร:โอดี้นสโตร์.
- เศรษฐมนันต์ กาญจนกุล .2554. ร้อยพรรณพฤกษากล้วยไม้. สำนักพิมพ์เศรษฐกิจป์
- สลิล สิทธิสัจธรรม และเพชร ตรีเพ็ชร. 2553. กล้วยไม้ป่าเมืองไทย 2. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : อมรินทร์พรินติ้งแอนด์พับลิชิ่ง.
- สุวิทย์ เที่ยรทอง.2549. การพัฒนาปรับปรุงวัสดุที่นำไปผลิตสินค้าและผลิตภัณฑ์ของการผลิตดอกไม้จากโสนทาง ไก่ : กรณีศึกษา อำเภอพระนครศรีอยุธยา. จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. มหาวิทยาลัยราชภัฏ พระนครศรีอยุธยา.